

آشنایی با انواع بازی های ورزشی و بومی، محلی

مؤلف:

حسن صفی خانی

سرشناسه	: صفی خانی، حسن، ۵۵۳۱-
عنوان و نام پدیدآور	: آشنایی با انواع بازی های ورزشی و محلی / مولفین حسن صفی خانی، سیروان حسینی
مشخصات نشر	: تهران اندیشه فاضل ۱۳۹۴
مشخصات ظاهری	: ۸۸ ص: مصور
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۸۰۵۲-۱۷-۳
وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
یادداشت	: کتابنامه ص: ۸۸
موضوع	: شعر فارسی -- مجموعه
یادداشت	: اسناد این مدرک در سایت http://opac.nlai.ir قابل دسترسی است.
رده بندی کتبی	: ۱۳۹۴ ۷۳۱۵ ص/۴۷۸ GV۱۲۰
رده بندی دیویدی	: ۷۹۶/۰۹۵۵
شماره کتابشناسی ملی	: ۴۰۹۳۱۶۸

مرکز پژوهش: اندیشه فاضل

www.bshsh-fazel.ir

تهران، میدان انقلاب، خیابان کارگر جنوبی، پلاک ۱ واحد ۴ تلفن: ۶۶۹۶۳۷۹۵-۶۶۹۵۴۰۸ همراه: ۰۹۱۲۱۹۷۹۹۷۰

آشنایی با انواع بازی های ورزشی و محلی

مؤلف	حسن صفی خانی - سیروان حسینی
ناشر	اندیشه فاضل
ناشر همکار	
نوبت چاپ	اول-۱۳۹۴
شمارگان	۵۰۰ نسخه
قیمت	۷۰۰۰ ریال
شابک	۹۷۸-۶۰۰-۸۰۵۲-۱۷-۳

کلیه حقوق این اثر برای ناشر محفوظ است.

هرگونه کپی برداری و تهیه جزوه از متن کتاب، استفاده از طرح روی جلد و عنوان کتاب جرم است و متخلفان طبق قانون حمایت از حقوق مؤلفان، مصنفان و هنرمندان تحت پیگرد قانونی قرار می گیرند

- ۷..... تعریف بازی
- ۸..... فواید بازی
- ۹..... اهمیت بازی
- ۱۱..... نقش بازی‌های محلی در تربیت کودکان
- ۱۳..... بازی، مدرسه کودک است
- ۱۳..... چگونه کودکان بازی را یاد می‌گیرند؟
- ۱۴..... هدفدار کردن بازی بچه‌ها
- ۱۵..... رعایت قوانین اجتماعی در بازی
- ۱۶..... بازی درمانی چیست؟

۱۷..... فصل اول: شیرین کاری

- ۱۹..... شیرین کاری‌ها
- ۱۹..... بند بازی
- ۲۰..... فرشته
- ۲۱..... الا کلنگ

۲۲	چرخ خاک کشی یا فرغون
۲۳	آزمایش خلبانی
۲۴	بالابر
۲۵	ساعت پاندولی
۲۶	حس کردن دست ها
۲۶	تماس با اشیا

فصل دوم: بازی های متنوع

۲۹	مجسمه
۳۰	منو بگیر منو بگیر
۳۰	اتومیل یا هواپیما
۳۱	گرگم و گله می برم
۳۱	وسطی
۳۲	بشین و پاشو برعکس
۳۴	خرگوش بی لانه
۳۵	شیطون - فرشته
۳۶	موش و گربه
۳۶	ب ساز و بساز چی بسازم
۳۷	زنبور و عنکبوت

فصل سوم: بازی های امدادی و ایستگاهی

۴۱	بازی های امدادی
۴۱	امدادی صفتی
۴۳	سرگروه تویی

۴۴	طناب کشی
۴۵	یکی پاس بدهد یکی بدود
۴۶	جعبه ی سرگردان
۴۷	رگبار توپ
۴۸	ربودن چوب
۴۹	ساعت بازی
۴۹	رد کردن پ به شکل های مختلف
۵۱	توپ دبیر
۵۲	بیش تر بردار
۵۴	نجات
۵۵	فصل چهارم: بازیهای کلاسی
۵۷	بیا غافل نباشیم
۵۸	کیاب کیاب (نان بیار کیاب ببر)
۵۹	سنگ - کاغذ - قیچی
۶۱	موش برو تله بسته شد
۶۲	زود جواب یده
۶۲	بازی با اعداد
۶۴	رد کردن اشیا
۶۵	پرتاب به سبد
۶۶	بیا فراموش نکن
۶۶	دور بزن برگرد
۶۷	اسمت را بنویس
۶۷	پرتاب کن و بشین

۶۸	 گوشه
۶۸	 بچه های گمشده
۶۹	 به جای خود
۷۰	 صندلی بازی
۷۱	 دایره امتیازی
۷۲	 زور آزمای بوسله فوت کردن

فصل پنجم: بازی های بومی، محلی

۷۳	 مقدمه
۷۵	 هفت سنگ
۷۸	 گرگم به هوا (برادر کمکم کن)
۸۰	 قول قولان
۸۱	 گورزان
۸۲	 توپ قار
۸۳	 هه لوکان
۸۳	 کیل و به ردان (پلان)
۸۵	 عمو زنجیر باف
۸۷	 رفیق تو را کی برد؟
۸۸	 منابع و مآخذ

مقدمه

شروع بازی را می‌توان به گذشته‌های دور، حتی از بدو پیدایش انسان نسبت داد. در حقیقت، ری جزئی از زندگی انسان از بدو تولد تا زمان مرگ است. انسان از نظر فیزیولوژیکی نیاز به جنبش و حرکت دارد و بازی جزء مهم این جنبش و حرکت است. انسان برای رشد ذهنی و اجتماعی خود نیاز به تفکر دارد و بازی خمیرمایه تفکر است. در ابتدا بازیچه، مهر، هوا و اشیاء خام و طبیعی به دست آمده از طبیعت بود. قطعه‌ای سنگ، به دست گرفتن آن، حرکت دادن آن و سرانجام غلتاندن یا پرتاب آن همه نوعی بازی محسوب می‌شد. رشد ذهنی و اجتماعی انسان و تسلط پیش رونده او بر طبیعت، امکان دست‌کاری در اشیاء طبیعی را بر او آورد و از این زمان اشیاء به خواست انسان تغییر شکل دادند تا بتوانند اندیشه او را در شکل‌دهی به بازی غنای بیشتری بخشند و روح او را راضی‌تر گردانند.

از این زمان‌ها آثاری در دست است. حجاری‌های ری، باره غارها و تشابه آن‌ها با مواد مورد نیاز بازی به برداشت ما از قدمت بازی ارزشی را بر ما خواهد بخشید.

تعریف بازی

هر نوع ورزش یا فعالیتی که توسط کودکان به منظور تفریح و تفنن انجام گیرد، بازی نامیده می‌شود. مربیان ورزشی از بازی تلقی جامع‌تری دارند. آن‌ها معتقدند که «بازی، عبارت است از آن نوع فعالیتی که با میل و اختیار در اوقات فراغت انجام می‌شود.»

برخلاف نظریات گذشتگان که بازی را تنها وسیله‌ای برای صرف انرژی مازاد بدن می‌دانستند، کودکان به هنگام بازی بخشی از نیروی فکری و بدنی خود را به کار می‌گیرند و بازی را بخشی از زندگی عادی خویش به حساب می‌آورند، ولی نباید فراموش کرد که در این نوع فعالیت‌ها کودک به هیچ وجه خود را مجبور به انجام آن احساس نمی‌کند و از آن لذت می‌برد.

در فرهنگ‌نامه «ویستر» بازی به صورت‌های ذیل تعریف شده است:

(الف) حرکت، جنبش و فعالیت به مثابه حرکت عضلات

(ب) آزادی، بدون‌های برای حرکت یا جنبش

(ج) فعالیت یا تفریح برای سرگرمی، تفریح یا ورزش

فواید بازی

بازی فواید بسیار دارد که می‌توان آن را به اختصار در سه بخش بیان کرد.

۱- جسمانی

۲- عقلانی

۳- اجتماعی و عاطفی

فعالیت‌های دسته‌جمعی در بازی‌ها به کودکان کمک می‌کند تا به بیان احساسات قلبی که از روح لطیف و بی‌آلایش آن‌ها سرچشمه می‌گیرد، پردازش، هنجانات، کمبودها و ترس‌های خود را از دل بیرون بریزند و به فراموشی بپردازند. کودکان که به هنگام بازی قایم‌باشک، برای یافتن دیگران حتی به بیخوله‌های تاریک سر می‌کشند و در مکان‌ها و زیر سقف‌های متروکه تنها به جستجو می‌پردازد در واقع به طور غیرمستقیم ترس‌های کودکان را از تاریکی و تنهایی، از وجود خود دور می‌سازد.

کودکان قادر نیستند که آنچه را احساس می‌کنند به طور روشن و واضح بیان کنند. ترتیب دادن بازی‌های نمایشی و همچنین استفاده کودکان از ابزار و وسایل

بازی‌های فردی در بیان احساسات و افزایش خزانه لغات و مفاهیم کلمات آن‌ها را کمک خواهد کرد.

بازی، عمده‌ترین شکل فعالیت کودک و مناسب‌ترین آن برای بروز و رشد استعداد ایجادگری او به شمار می‌رود. بازی در کودک تحول ایجاد می‌کند.

بازی نقش بزرگی در زندگی و رشد کودک دارد. ضمن بازی بسیاری از خصوصیات مثبت آنان پرورش می‌یابد. اخذ نتایج تربیتی مطلوب از بازی به میزان زیادی وابسته به کاردانی مربی و آموزگار، آشنایی او با حیات و خصوصیات سنی و خود ویژگی‌های خردسالان، رهبری صحیح و مطابق با اسلوب بازی‌های گوناگون است.

تأمین عوشتی که کان، وظیفه‌ای مقدس و شریف است. برای این کار باید قبل از هر چیز در دبستان، همه شرایط رشد و پرورش کودک فراهم شود، باید کودکان را گرمی داشت، به آن‌ها رجه مل کرد، عاقلانه و ماهرانه در تعلیم و تربیتشان کوشید. لذا در راستای تقویت مهارت خواندن و رفع اختلالات یادگیری دانش‌آموزان بازی‌های آموزشی برای پایه‌های اول، دوم و سوم دبستان پیشنهاد می‌شود.

اهمیت بازی

کودک بدون بازی و بازیچه مانند ماهی بدون آب است. جامعه‌شناسان بازی را برای رشد اجتماعی کودکان ضروری می‌دانند و به نظر آنها بازی حرکتی از زندگی انسان از بدو تولد تا زمان مرگ است.

اگر تحلیل دقیقی روی بازی کودک در خردسالی و دوره دبستان داشته باشیم، می‌توانیم تا حد زیادی شخصیت او را در بزرگسالی بیابیم؛ خشونت، کم‌رویی، عصبی بودن، ترس و وحشت و عدم اعتماد به نفس در بزرگسالان جزو مواردی هستند که در بازی‌های کودکان این افراد قابل کشف می‌باشند و اگر در همان دوران به کمک کودکان برویم، در بزرگسالی با مشکلات کمتری روبه‌رو خواهند شد.

از بازی کردن کودک خود جلوگیری نکنید زیرا در بازی، کودک توانایی ارتباط جمعی با دنیای اطراف خود را پیدا کرده و قادر به حل مشکلات کوچک و بزرگ خود خواهد بود. بازی کردن کودکان به رشد اجتماعی و عاطفی آنها کمک می‌کند، کودک با دنیای واقعی، زیبایی و زشتی‌های آن آشنا می‌شود و کم‌کم می‌آموزد که با همیاری و مشارکت، کارهایش را پیش ببرد.

کودک با بازی کردن، می‌آموزد که مسئولیت‌پذیر باشد و راه‌هایی برای بروز و بیان اعتقادات و احساسات خود می‌یابد.

دکتر ابرت ریست می‌گوید: بازی کردن برای همه افراد کاری شادی‌آفرین است ولی برای کودکان، علاوه بر شادی‌بخش بودن، عملی جدی محسوب می‌شود. بنابراین بازی کردن کودکان را به هیچ عنوان نمی‌توان وقت تلف کردن دانست زیرا بخش مهمی از آینده کودک با بازی کردن شکل می‌گیرد و استعدادهای نهفته و پنهان او، فرصت شکوفایی می‌یابند.

کودک با رعایت مقررات، رقابت، روزی و شکست، مبارزه با ترس و خجالت، مسئولیت‌پذیری و مشارکت آشنا می‌شود و با این طریق سبب برون‌گرایی و تقویت حواس و افزایش توانمندی‌های او می‌گردد. نکته مهم در بازی کردن، توجه به روحیات کودکان است و بازی‌ها باید متناسب با این روایات انتخاب شود. به‌طور مثال کودکی بیش‌فعال و پرانرژی است. این کودک حداقل به یک باره بازی پرتحرک در روز احتیاج دارد، در غیر این صورت، انرژی کودک انباشته می‌شود و موجب بروز مشکلات رفتاری در او می‌شود، بنابراین در انتخاب بازی باید به میزان سلامتی، بهره‌مندی، هوشی، جنسیت، خلاقیت، شرایط روحی و فرهنگ خانواده توجه کرد.

از بازی‌های مهم و اساسی کودکان، بازی‌های تخیلی است که به رشد و خلاقیت کودک کمک بسیاری می‌کند. این‌گونه کودکان خلاق در بزرگسالی می‌آموزند که در مواجهه با مشکلات سوار بر ابر خیال شده و راه‌حل‌های فوق‌العاده‌ای بیابند. کودکانی که در کنار این بازی‌های خلاق، بازی‌های آموزشی نیز دریافت کرده‌اند، راه‌حل‌های

واقعی‌تری می‌یابند، در نتیجه خلاقیت و عملکرد صحیح از کودکی در عمق وجود آنها جا می‌گیرد.

کودکانی که خلاقیت قوی دارند، اغلب کسانی هستند که قادر به سرودن شعر، نواختن ساز یا نقاشی کشیدن هستند و این افراد در بزرگسالی نیز به یک موسیقیدان، نقاش، خطاط، کارگردان یا نویسنده خوب تبدیل می‌شوند.

در بازی کردن، سن کودک خود را فراموش نکنیم. او قرار نیست که هر چیز را به‌طور کامل و صحیح انجام دهد. پس، از محدود کردن او در بازی‌ها پرهیزید. همچنین از خط‌انداز بیش از حد، به گونه‌ای که کنترل بازی در دست شما قرار بگیرد، خودداری کنید.

در حین بازی، به جای کلمات کودک و رفتارها و برخوردهای او دقت کنید. کلمات و برخوردها، آیه تمام‌نمان طرز حرف زدن و برخورد کردن شما و معلمان اوست. تجربه ثابت کرده که کودک بیش از هر کس از پدر و مادر و معلمان خود تاثیر می‌گیرد و نیمی از دنیای کودک در آرزوی تبدیل شدن پدر و مادر یا معلم خود سپری می‌شود. از نظر کودک، کامل‌ترین و قدرتمندترین افراد، والدین و معلم‌های او هستند و به همین دلیل اگر نکته منفی‌ای را در رفتار کودک مشاهده کردید، در برخورد خود جست‌وجو کنید.

نقش بازی‌های محلی در تربیت کودکان

صاحب‌نظری گفته است: «زندگی بازی نیست اما بازی زندگی است». اگر به‌طور عمیق به این جمله توجه داشته باشیم، متوجه می‌شویم که کودکان برای زندگی کردن، باید بازی کنند به‌همین دلیل، کودکان بازی را بر هر چیز دیگری ترجیح می‌دهند اما متأسفانه امروزه شکل، اهداف و فواید بازی‌ها تغییر نموده و بازی‌هایی که امروزه کودکان انجام می‌دهند، مانند بازی‌های رایانه‌ای، نه تنها مفید نمی‌باشند بلکه آسیب و

زیان فراوانی نیز به همراه دارند. در این مقاله با برخی از اهداف و فواید بازی‌های سنتی آشنا می‌شوید که می‌تواند در تربیت و سلامت کودکان مؤثر باشد.

کودکان برای زندگی کردن، باید بازی کنند به همین دلیل، کودکان بازی را بر هر چیز دیگری ترجیح می‌دهند. کودک می‌تواند بسیاری از نقش‌های اجتماعی را از طریق بازی‌های محلی و سنتی یاد بگیرد و به ایفای آن‌ها پردازد. برای نمونه کودک در بازی، نقش پدر، مادر را یاد گرفته و تمرین می‌کند.

همچنین پرورش و تقویت حس نوع دوستی و تعاون کودکان در حین برخی بازی‌های سنتی و سرگرمی می‌گیرد.

امروزه پژوهشگران و ائمه اجتماعی، به این نتیجه رسیده‌اند که با رواج و تقویت بازی‌های سنتی و محلی می‌توان به بسیاری از ناهنجاری‌های اجتماعی را خشکانید و از میزان جرم و جنایت جامعه کاست. همچنین روان‌شناسان و روان‌کاوان به منظور درمان ناملایمات روحی و مشکلات روانی به بازی‌های محلی متوسل می‌شوند چون بسیاری از بازی‌های محلی و سنتی، از هیجانات منفی روحی می‌کاهد.

درمان‌گران اختلالات یادگیری، برای درمان آن رفع مشکلات یادگیری، معتقدند برخی بازی‌ها و سنت‌های محلی، برای این منظور بسیار مفید هستند. برای مثال بازی «یک قل دو قل» در درمان بدخطی و نارسایی کودکان، بسیار مؤثر است. برخی از بازی‌های محلی می‌توانند در ایجاد تمرکز حواس و تقویت آن، نقش بسزایی داشته باشند.

برای نمونه به اثبات رسیده بازی «کلاغ پر» در تقویت و ایجاد تمرکز حواس مفید است چرا که حواس بازی‌کننده در طول زمان بازی، جمع است تا با شنیدن نام چیزهایی که پر ندارند، نباید دستش را بالا ببرد.

هماهنگی اعضای بدن در انجام مطلوب یک عمل، شرط ضروری است و تعدادی از بازی‌های سنتی می‌تواند این شرط را تقویت کند. اگر به قوانین بازی «گردو شکستم» آشنا باشیم، شاهد آن هستیم که برای برنده شدن در این بازی، هماهنگی مغز، چشم،

دست‌وپا و میزان دایره‌ی دید یک فرد لازم است و این بازی، در تقویت هماهنگی اعضای بدن مؤثر می‌باشد.

بازی‌های محلی نسبت به بازی‌های رایانه‌ای و بی‌تحرك امروزی، از شور و نشاط بسیاری برخوردار است و همین شادی و نشاط، باعث سلامت روحی کودکان می‌گردد. برای مثال بازی «سیاه کردن» (نوعی دلقک‌بازی) شادی وصف‌ناپذیری به همراه دارد.

بازی‌های رایانه‌ای امروزی، دارای هیجانات منفی می‌باشند و همچنین در این گونه بازی‌ها، تنش و کوشش معنایی وجود ندارد. بیش‌ترین تحرك در این بازی‌ها، ۲ سانتی متر است. بازی‌کننده می‌باشد که موس رایانه را جابه‌جا می‌کند اما بازی‌های سنتی، باعث تخلیه‌ی انرژی منفی بدن کودکان شده و بسیاری از بیماری‌ها را از انسان دور می‌کند. برای مثال، بازی‌های قند، چربی و غلظت خون، از طریق حرکات هیجانی از بین می‌رود و بازی‌های محلی سنتی می‌تواند این نقش را به عهده بگیرد.

در مناطقی که هنوز بازی‌های محلی رواج دارد، خواب کودکان، منظم می‌باشد و شب‌ها به خاطر تخلیه‌ی انرژی زیاد بدن، کودکان به رختخواب می‌روند و صبح با خواب کافی و سر حال از رختخواب بیرون می‌آیند. این عامل می‌تواند در یادگیری‌های آموزشی، نقش بسزایی داشته باشد. تقسیم‌بندی‌های متفاوتی برای انواع بازی‌ها وجود دارد که بر این اساس بازی‌ها شامل: شیرین‌کاری، بازی‌های متنوع، کلاسی، امدادی و بازی‌های بومی محلی می‌باشند.

بازی، مدرسه کودک است

کودکی دورانی است که مانند یک زمین حاصل‌خیز هر چه در آن بکاری در آینده درو خواهی کرد. بازی یکی از راه‌های پرورش کودک از لحاظ روانی، عاطفی و جسمی است و فراهم آوردن محیطی استاندارد به عهده جامعه و خانواده است. کودک با بازی، با ترس‌هایش کنار می‌آید و قوانین اجتماعی شدن را در بازی می‌آموزد.

حال آنکه کودک در بازی نه تنها به اسباب بازی نیاز دارد بلکه از آن مهم‌تر نیازمند برنامه‌سازی جامع و هدفمند است.

چگونه کودکان بازی را یاد می‌گیرند؟

به‌طور کلی بازی، ذاتی است و کسی به کودکان بازی کردن را یاد نمی‌دهد. بازی از دوران تولد با کودک به دنیا می‌آید. اگر نوزادان را مشاهده کنید از دو ماهگی در تخت خود با پایشان و دستهایشان بازی می‌کنند. وقتی در سه ماهگی اجسام را به طرف آنها نزدیک کنیم چنگ می‌زنند و آنها را به دست می‌گیرند و به طرف دهان خود می‌برند و از آن طریق محیط اطراف خود را می‌شناسند.

در سیزده ماهگی کودک همسال خود را به‌عنوان همبازی می‌شناسد و با او بازی می‌کند و سرگرم می‌شود. کودک تا آنکه که بزرگ‌تر می‌شود، ارتباطش با دنیای اطراف بیشتر می‌شود. در یک سالگی کودک شروع به راه رفتن می‌کند دنیای اطراف را بهتر می‌شناسد. صحبت کردن، باعث شناخت بیشتر او با محیط شده و همین امر باعث ارتباط بیشتر او با دنیا می‌شود. کودک در ۴-۵ سالگی با همدستانش ارتباط برقرار می‌کند و بازی شکل می‌گیرد.

از دیدگاه علوم تربیتی، بازی باعث تقویت رشد اجتماعی می‌شود و رشد اجتماعی بر بهداشت روانی نیز تأثیر می‌گذارد. کودک حین بازی با اندام خود آشنا می‌شود از طریق بازی دنیای اطراف خود را کشف می‌کند.

هدفدار کردن بازی بچه‌ها

والدین باید به این نکات توجه داشته باشند که بازی برای کودک در هر سنی اهمیت خاص خود را دارد، نه تنها از طریق عقلی و اجتماعی بلکه برای رشد جسمانی می‌تواند شرایط را برای رشد و هماهنگی عضلات کودک فراهم آورد.

بازی‌هایی مثل سرسره بازی، دویدن و طناب بازی که کودک در آنها فعالیت‌های زیادی انجام می‌دهد، به رشد عضلات بزرگ و کوچک، پرورش نیرو، استقامت و سرعت و کنش سریع عضلات و حرکت سریع مفاصل کمک می‌کند، در ضمن گردش خون کودک زیاد شده و خون بیشتری به مغز کودک می‌رسد. می‌توانیم عادات بهداشتی سالم را به کودک یاد بدهیم. معمولاً کودکان کارهایی را که با بازی کردن یاد می‌گیرند به راحتی در ذهن‌شان جا می‌افتد.

رعایت قوانین اجتماعی در بازی

کودکان در بازی یک سری قوانین اجتماعی دارند که ما از آنها بی‌خبر هستیم، ادامه می‌دهد: آنان قوانین بری خود را خودشان وضع می‌کنند و ما بزرگ‌ترها از آن غافل هستیم. حال آنکه توصیه به والدین این است که در درگیری‌های بین کودکان دخالت نکنند و در صورتی که بخواهیم اختلاف احتمالی بین آنها را حل کنیم بهتر است یک میانجی باشیم و هرگز دخالت مستقیم نداشته باشیم و دورادور آنها را نظاره‌گر باشیم. نتایج یک مطالعه جدید نشان می‌دهد که کودکانی که در ده‌های کودک از انواع مختلف وسایل بازی استفاده می‌کنند، نسبت به سایرین فعال‌تر هستند.

دکتر «هالز» و همکارانش از دانشگاه کارولینای شمالی در تحقیق دریافتند کودکانی که در مهدکودک‌هایی با امکانات تفریحی بیشتر و نیز تنوع زیادی در وسایل بازی هستند، وقت کمتری را به انجام بازی‌های ساکن و نشستن می‌پردازند.

در این مطالعه مشخص شد در مکان‌هایی که از نظر امکانات مذکور ضعیف‌تر هستند، ۱۵ درصد وقت بچه‌ها صرف بازی‌های متحرک و پرتحرک می‌شود و بیشتر از ۵۰ درصد از وقتشان را به انجام بازی‌های ساکن می‌پردازند. ولی در مراکزی که غنی از انواع وسایل بازی هستند، بچه‌ها ۸۰ دقیقه بیشتر از سایرین به انجام بازی‌های پرتحرک و بیشتر از ۱۴۰ دقیقه کمتر از سایرین به انجام بازی‌های ساکن و نشستن می‌پردازند.

بازی درمانی چیست؟

امروزه بازی درمانی یکی از راهکارهایی است که روانشناسان پیشنهاد می‌کنند. درمان اختلالات روانی و عاطفی کودکان از طریق بازی می‌تواند عواطف منفی کودکان را از بین ببرد. بعضی از ترس‌ها از طریق بازی درمانی، درمان می‌شود؛ مثلاً کودکی که از محیط‌های تاریک می‌ترسد، روانشناس می‌تواند از طریق قایم‌باشک بازی مشکل او را حل کند. کودک در بازی به جاهایی پناه می‌برد و قایم می‌شود که قبلاً به تنهایی از آن مکان می‌ترسید. معمولاً بچه‌ها به جاهای تاریک می‌روند و متوجه می‌شوند، در جاهای تاریک همان چیزهایی وجود دارد که در روشنی هست.